

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

39. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

1. ŘÍJNA 2017

Z obsahu:

Apoštolská cesta do Kolumbie

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 13. září 2017

- strana 2 -

Andělé strážní dnes

- strana 4 -

Kardinál Sarah:
Nejste muzeálními
kuriozitami, jste katolíci
římského ritu

- strana 6 -

Čeští věřící přijali sochu
Panny Marie Fatimské

- strana 7 -

Kardinál Sarah
o vztahu k LGBT

- strana 7 -

Blahoslavený
P. Marian Skrzypczak

Libor Rösner

- strana 8 -

Růženec - modlitba
podle Písma svatého
P. Dr. A. Hirsch FSSP

- strana 10 -

Suma o darech
svatého Josefa (84)

- strana 11 -

Protestantská reformace (5)

Grzegorz Kucharczyk

- strana 12 -

Apoštolská cesta do Kolumbie (Ž 85,9-11)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci

13. září 2017 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Jak víte, uskutečnil jsem v minulých dnech apoštolskou cestu do Kolumbie. Z celého srdce děkuji Pánu za tento obrovský dar a rád bych znovu vyjádřil své hluboké uznání panu prezidentovi republiky, který mne tak laskavě přijal, kolumbijským biskupům, jakož i dalším státním představitelům a všem, kteří spolupracovali při realizaci této návštěvy. Zvláštní poděkování patří kolumbijskému lidu, který mne hostil s velikou sympatií a velkou radostí; radostnému lidu, který mnoho vytrpěl, ale raduje se; lidu naděje! V mnoha městech mne zaujalo, když jsem pozoroval zástupy lidí s mnoha maminkami a tatínky, kteří

hrdě zvedali a ukazovali svoje děti, jako by říkali: „To je naše pýcha, naše naděje.“ Lid, který toto dokáže, je lidem, který má budoucnost. Moc mne to potěšilo.

Zvláštním způsobem jsem během této cesty vnímal kontinuitu s dvěma papeži, kteří navštívili Kolumbii přede mnou: bl. Pavel VI. roku 1968 a sv. Jan Pavel II. roku 1986; kontinuitu mocně oživanou Duchem, který řídí kroky Božího lidu na cestách dějin.

Motto cesty znělo „Učiňme první krok“ a vztahovalo se k procesu smíření, který prožívá Kolumbie ve snaze vyjít z půl století trvajících vnitřního konfliktu, který rozsával utrpení a nepřítelství a zasadil mnoho obtížně zacelitelných ran. S po-

mocí Boží však tato cesta byla nastoupena. Svoji návštěvou jsem chtěl poženat snahu tohoto lidu, utvrdit jej ve víře a v naději a přijmout jeho svědectví, jež je obohacením pro moji službu a pro celou církev.

Kolumbie, stejně jako většina latinskoamerických zemí, má velice silné křesťanské kořeny. Ty jsou důvodem, že bolest z válečné tragédie drásající tuto zemi je pronikavější, ale současně jsou zárukou pokoje, pevným základem pro její rekonstrukci i mizou její nepřemožitelné naděje. Je zřejmé, že Zlý chtěl rozdělit lid, aby zničil Boží dílo, ale je stejně tak zřejmé,

Pokračování na str. 9

Jsme plni radosti ze života s Kristem a máme odvahu hájit Boží království tam, kde nás Bůh v tomto světě postavil a kde chce, aby-chom byli jeho svědky a nositeli jeho nadpřirozené milosti? Pokud ano, jsme s největší pravděpodobností na správné cestě do nebeského království. Jestliže jsme si třeba jen na část otázky odpověděli záporně, nepochybně něco není v pořádku s naším duchovním životem a je třeba hledat příčiny našeho selhání a sejít z cesty ke spáse. K takovému zamyšlení nás vedou texty Světla, které právě držíte v rukou.

Velmi důležité pro náš duchovní růst na cestě spásy je, jak víme, vědomí vlastní nedostatečnosti a hříšnosti, nehodnosti mít účast na lesku Boží majestátnosti. A přece Bůh chce, aby-chom jednou opět – tak jako Adam a Eva v ráji – patřili na jeho tvář a byli navždy šťastni v jeho přítomnosti. Aby nám usnadnil cestu návratu do ráje, poslal nám Bůh řadu jedinečných pomocníků, mezi nimiž vynikají naši andělé strážní. Jak vysvětluje svatý Otec Pio, andělé strážní jsou našimi vůdci a ochránci, kteří se za nás také modlí. (str. 4-6) Jak jsme si i v minu-

Editorial

lém čísle Světla ukázali, andělé nejsou jen jakýmiś bytostmi z dětství, ale jejich reálná existence zasahuje celý náš život. Neměli bychom tedy každý posílit svůj vztah se svým andělem strážným? Možná pak také lépe rozlišíme mezi dobrem a zlem, neboť necháme-li se vést duchem – andělem, kterého stvořil Bůh jako našeho průvodce životem, můžeme čerpat z jeho nadpřirozeného poznání, jež mj. zcela neomylně umožňuje právě toto životně důležité rozlišování dobra a zla. Mějme tedy svého anděla strážného za skutečného vůdce a přímluvce u Boha, a nezakryvejme jeho přítomnost svým zapomením, že někdo takový existuje!

Anděl strážný nás také může naučit odvaze žít bez kompromisu život s Kristem v tomto světě. Tak lze chápat i putování sochy Panny Marie Fatimské po českých a moravských diecésích v těchto dnech. (str. 7) Konkrétní plody takového „odvážného“ života se mohou pak projevit různě, kupříkladu i naplněním vlastního životního poslá-

ní až do krajnosti – obětováním svého pozemského života. Blahoslavený Marian Skrzypczak je právě takovým příkladem. (str. 8-9) Žít svoji víru bez kompromisu ovšem rovněž znamená ono již zmíněné uznání vlastní nedostatečnosti a hříšnosti. Poněkud přeneseně můžeme vzít za svá slova papeže Františka, která adresoval Kolumbijscům v rámci lidského smíření v jejich zemi: „Učiňme první krok.“ Čili: Vyjděme vstříc Božímu milosrdenství a nejen uznejme svoji hříšnost, ale vydejme se cestou nápravy a obrácení, jež nám umožní usmířit se s Tím, ke komu svou pozemskou životní poutí směřujeme...

Chtělo by se říci: Buďme anděly svým životem, jako jím byl svatý Josef. (str. 11) Nadsázka? Nikoliv. Zbožná touha? Ano. Reálné? S pomocí Boží, Panny Marie – třeba i skrze modlitbu růžence (str. 10-11), vlastních svatých patronů a anděla strážného: ano, reálné. Možné překážky? My sami. Existuje jediná překážka, kterou Bůh nemůže odstranit: naše svobodná vůle, svobodné rozhodování. Rozumíme? Rozjmejme o tom...

Daniel Dehner

Tvůj Pán dnes promlouvá k posluchačům, kteří mu nejsou nijak nakloněni. Panuje zde napjatá atmosféra. Židovští předáci nedostali odpověď na otázku, odkud se bere Ježíšova autorita a moc. Oni sami pak nedokázali odpovědět na otázku, odkud byl Janův křest. Víra prostého lidu je usvědčuje z neupřímnosti a pýchy. Kdyby si to přiznali, rázem by znali odpověď na své otázky. Nečekali by na Ježíšova slova jen proto, aby se utvrdili ve svých předsudcích. Nedovol, aby tě naplnilo smýšlení těch mnohých, kteří tě dnes obklopují, a pros Ducha Božího, aby tvoje sebeláska nebyla překážkou pro slova života.

Jeden člověk měl dva syny. Řekl jednomu: „Synu, jdi dnes pracovat na vinici!“ On řekl: „Nechce se mi.“ Ale potom toho litoval, a šel. První reakce není povzbuzivá, ale zdá se, že je upřímná. To, co je správné, dobré a užitečné, nemusí v nás vždy hned probouzet nadšení. Přijdou na tebe chvíle, kdy tě naplňuje podivná nechuť, nezáměr, kdy nijak nezdůvodněný odpor dělá nadměrnou těžkým rozhodnout se k prvnímu kroku.

Kdyby otec naléhal nebo vyčítal, mohlo by dojít za těchto okolností dokonce ke sporu. Jeho trpělivost zapůsobila více než tvrdé slovo. Dobré rozhodnutí potřebuje také svůj čas, aby uzrálo. Uznalé mlčení se dotklo synova srdce, uvědomuje si, že otci nezpůsobil radost. Schopnost vžít se do toho, co prožívá ten druhý, může přivodit obdivuhodnou proměnu. Soucítění a upřímná lítost překonaly počáteční pohodlnost a nechuť. *Nechtělo se mu, dokud myslel jen sám na sebe. Pak však litoval, a přece jen šel.* Neboj se nebeskému Otci přiznat ke své pohodlnosti, slabosti, náladovosti. Zná dobře tvou lidskou přirozenost a nebude ti to mít za zlé. Ale pak je na tobě, abys i ty dokázal mít pochopení pro svého Otce. Myslíš, že bys v odpovědi na svou žádost mohl od Něho někdy uslyšet – *Nechce se mi?*

Ten druhý odpověděl: „Ano, pane!“ Ale nešel. Není to i tvůj případ? Jen si vzpomeň, kolikrát jsi dokonce s nadšením prohlašoval: „Ano, Pane!“ Potěšilo tě, že Ježíšova slova tak dobře odpovídají tomu, co si právě přeješ a co by se ti líbilo. Naplnilo tě to takovým nadšením, že sis ani neuvědomil, že se raduješ nikoliv z Pánova slova, ale sám ze sebe. Toto sebezalíbení

Otcovo pozvání

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

*Viděli jste,
ale ani potom jste nelitovali.*

tě tak zaplavilo, jako by už bylo dosaženo cíle. Ale to podstatné se vůbec nestalo. Tvoje sebejistota, uspokojení z dosavadních, často domnělých úspěchů a z toho plynoucí sebevědomí tě tak uspokojily, že jsi úplně přeslechl, co vlastně Pán od tebe žádá a co je třeba na vinici vykonat. Místo toho tě více zajímá dívat se po druhých, zda obdivují tvou horlivost, ačkoliv je jalová. Ale na vinici tě stále postrádají.

Kdo z těch dvou splnil vůli svého otce? Na upřímnosti, s jakou si odpovíš na tuto otázku, bude záležet užitek, jaký si odneseš z dnešní Ježíšovy lekce. Pán varuje kolemstojící velekněze a starší lidu, ale spolu s nimi i všechny ty, kteří jsou si příliš jisti sami sebou.

To, co se stalo u Jordánu, kde Jan křtil, opakuje se i při příchodu Ježíše Krista a pokračuje to pokaždé, když vystoupí *spravedlivý* jako Boží posel: pohrdání *celníci a nevěstky uvěří, ale velekněží a starší, přestože vidí, ani potom neuvěří a nelitují.* A přece právě sebezpoznání a lítost je onou hybnou silou, která dokáže proměnit srdce a překonat povýšeneckou sebejistotu a netečnou a přezíravou lhostejnost a lenost.

Jestliže spravedlivý opustí svou spravedlnost, zemře pro svou nepravost, zatímco zločinec, který se odvrátí od všech svých nepravostí, bude živ. Varuj se stavu, že bys začal spoléhat na svou třeba i dlouhá léta trvající spravedlnost a domníval se, že již nemusíš uvěřit prorokům, že nemáš nic, co by bylo třeba změnit. To je postoj syna, který spoléhá na své plané *Ano*, ale ve skutečnosti vůli otce vůbec neplní. *Pokora ať vás vede k tomu, že každý z vás bude druhého pokládat za lepšího, než je sám. Mějte v sobě to smýšlení, jaké měl Ježíš Kristus – sám sebe se zřekl.*

Obrať se k Pánu, který je dobrý a dokonalý a pokorně učí své cestě. Pros o pokoru a upřímnou lítost, aby ses odvrátil od nepravosti pýchy a byl živ. *Dej mi poznat svoje cesty, Hospodine, uč mě chodit*

Liturgická čtení

1. čtení – Ez 18,25–28

Toto praví Hospodin: „Říkáte: »Pán nejdá správně!« Slyšte tedy, izraelský dome! Je to mé jednání, které není správné, nebo spíše vaše? Jestliže spravedlivý opustí svou spravedlnost a páchá nepravost a zemře, zemře pro nepravost, které se dopustil. Jestliže se však zločinec odvrátí od svých zlých skutků, které spáchal, a jedná podle práva a spravedlnosti, sám sebe zachrání. Neboť proto, že se bál a odvrátil se od všech svých nepravostí, které spáchal, jistě bude živ a nezemře.“

2. čtení – Flp 2,1–11

Jestliže je u vás trochu křesťanské snahy druhé těšit, trochu láskyplného povzbuzení, nějaké duchovní společenství a trochu srdečné účasti, dovršte mou radost tím, že budete stejně smýšlet, že vás bude všechny pojít jedna láska, že budete svorní a jednomyslní. Nic nedělejte z hašteřivosti nebo touhy po prázdné slávě, ale z pokory ať každý z vás pokládá druhého za lepšího, než je sám. Nikdo z vás ať nehledí jenom na vlastní prospěch, ale i na prospěch druhých. Mějte v sobě to smýšlení, jaké měl Kristus Ježíš: ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí. Byl jako každý jiný člověk, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno, takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: Ježíš Kristus je Pán.

Evangelium – Mt 21,28–32

Ježíš řekl velekněžím a starším lidu: „Co soudíte o tomto případu: Jeden člověk měl dva syny. Přistoupil k prvnímu a řekl mu: »Synu, jdi dnes pracovat na vinici.« On odpověděl: »Mně se nechce,« ale potom toho litoval, a přece šel. Přistoupil k druhému a řekl totéž. Ten od-

Pokračování na str. 13

po svých stezkách. Ved' mě ve své pravdě a uč mě, neboť ty jsi můj Bůh, můj Spasitel, nepřestávám v tebe důvěřovat.⁽¹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Ž 25,4–5

Andělé strážní dnes

V dnešní rušné době se vynořují andělé strážní s větší silou než kdykoliv předtím. Příklady světců z naší doby nebo svatých z dřívějších časů nám ukazují, že anděl strážný je naším nejlepším přítelem, jehož pomoci bychom si měli při svém dnešním způsobu života více vážit. On neustále hledí na Boha a současně je nám ve dne v noci po boku.

Dvacet rádků zlatými písmeny

Vnitřní spojení se svým andělem strážným provázelo P. Pia už od dětství. On je neustále prohluboval a byl s ním ve stále důvěrnějším vztahu. Šlo to tak daleko, že se stalo, že se na něho hněval, když okamžitě neodpovídal na jeho volání. Tak řekl jednou anděl strážný, když ho P. Pio huboval, s velmi srdečným výrazem: „Já jsem stále u tebe, můj milý, obklopuji tě neustále srdečností, kterou tvoje vděčnost k Milovanému vyvolává ve tvém srdci. Tato láska, kterou k tobě cítím, nebude zhašena tvou smrtí. Já vím, že tvoje velkodušné srdce bije stále pro našeho společného Milovaného.“ Anděl mluvil o Pánu Ježíši.

„Ó Raffaelino,“ napsal P. Pio 20. dubna 1915 ženě, která mu psala, „jak potěšující je vědět, že jsme stále pod ochranou nebeského ducha... Zaved'te si pěkný zvyk stále na něho myslet. Bud'te si od kolébky ke hrobu vědomi, že po našem boku je nebeský duch, který nás neopouští ani na okamžik, který nás vede a který nás ochraňuje jako bratr, jenž nás má stále těšit, zvláště v nejsmutnějších hodinách. Vězte, Raffaelino, že tento dobrý anděl se za Vás modlí. On přináší Bohu všechna dobrá díla, která konáte, Vaše svatá a čistá přání. V těch hodinách, kdy se zdá, že jste sama a opuštěná, si nenaříkejte, že nemáte spřátelenou duši, které byste se mohla otevřít, již byste mohla svěřit svoje trápení, ale nezapomeňte na tohoto neviditelného průvodce, který je přítomný, který je vždycky připravený Vám naslouchat a Vás těšit. Ó skvostná důvěrnost! Ó šťastné přátelství!“

Představme si, že P. Pio tato strhující a pravdivá slova neadresuje Raffaelině, ale nám osobně. Měli bychom se je naučit zpaměti, začlenit je do svého duchovního života, konkrétně je prožívat každý den. Je zde definován mystický, osobní svazek s naším andělem strážným a konkrétně je

popsán druh našeho vztahu s ním. Opíšte si těchto dvacet rádků, založte si je do své modlitebni knihy, pročítejte si je stále znova, dokud je nejenom podržíte ve své paměti, ale především je budete prožívat konkrétně v každém okamžiku svého všedního života.

Z posledních dober P. Pia

Jednoho dne seděl bratr Alessio, který dával pozor na starého kněze během siesty, po jeho boku na terase. Otec Pio probíral mezi prsty perly růžence. Bratr četl knězovu korespondenci za účelem odpovídat, které měli poslat. Přerušil knězovu modlitbu a řekl: „Paní B. R. by chtěla, abyste jí poradil ohledně nového zaměstnání, které se jí nabízí.“ Otec Pio ho přerušil káravým tónem: „Jděte, můj synu, nechejte mě o samotě, cožpak nevidíte, že jsem velice zaměstnaný?“ – „Zvláštní,“ pomyslel si bratr, „on tady sedí a probírá prsty růžencem, a říká, že je velmi zaměstnaný!“ O několik okamžiků později se obrátil P. Pio na bratra a řekl mu: „Cožpak nevidíš všechny ty anděly strážné mých duchovních dětí, kteří přicházejí a jdou, aby mi přinesli svá poselství?“

Terezie Neumannová

Otec Pio ukládal svým návštěvníkům a lidem, kteří se u něho zpovídali, aby mu poslali své anděly strážné, až budou v nesnázích...

Terezie Neumannová a její anděl strážný

V lednu 1946 jsem měl to privilegium, že jsem směl strávit jedno odpoledne s Terezií Neumannovou, stigmatizovanou paní z Konnersreuthu v Bavorsku. Ještě zvláštnější výsadou bylo, že jsem mohl být přítomen v noci ze čtvrtka na pátek otřesnému divadlu utrpení Kristova, které Terezie prožívala na svém těle a ve své duši se srdcervoucí skutečností. Viděl jsem vytékat krev z jejich očí, z jejího čela, z jejich rukou a nohou. Slyšel jsem, jak vizionářka vyslovovala aramejsky svatá slova, která říkal Ježíš během svého utrpení. Terezie prožila více než čtyřistakrát tragédii Kristova zatčení. Zažila, jak byl vláčen před lidské soudy, jak byl odsouzen k smrti, bičován, trním korunován a ukřižován. To utrpení, které prodělala, se zarylo člověku do očí. Její obličej byl znetvořený. Neviděl jsem nikdy nic tak srdcervoucího...

Terezie měla ke svému andělu strážnému nepřetržitý a živý vztah, jaký máme k lidem, kteří jsou nám velmi milí. Vnímala ho stále po svém boku, znala jeho jméno, bavila se s ním, dostávala od něho odpovědi, jež slyšela. Když byla ve stavu vytržení, viděla ho po pravici, zářícího světlem. Informoval ji o vnitřním životě návštěvníků. Využívala toho, aby těm, kdo se jí svěřovali, dávala orientaci. Anděl strážný ji varoval před rejdy satanovými, před útoky, které plánoval proti ní, proti jejím příbuzným a proti církvi.

Den za dnem prožívala Terezie jeho blahodárnou přítomnost po svém boku. „Kdybyste si uměli představit tu lásku, kterou k vám váš anděl strážný chová, a jak velmi se těší z vašich radostí a trpí vašimi těžkostmi, pak byste s ním ihned navázali nejdůvěrnější vztah,“ říkala návštěvníkům, kteří se jí ptali na své anděly strážné.

Svěťice andělů

Počátkem 20. století zemřela ve věku 25 let jedna žena, která byla jak tělesně, tak také duchovně mimořádně krásná.

Gemma Galgani (1878–1903) se narodila v Camiglianu, v provincii Lucca. V osmi letech prožila těžký otřes ze smrti své maminky. Její otec zemřel o jedenáct let později. Během celého svého mládí byla často nemocná. V 21 letech byla najednou uzdravena z těžké nemoci na přímlovu Gabriela dell'Addolorate (1838–1862), italského passionisty, který byl deset let nato blahověčen. Gemma cítila tohoto řeholníka, který zemřel třicet let předtím. Milovala ho kvůli jeho intenzivní mariánské spiritualitě, jeho nevyčerpatelné radosti, jeho lásce k pokání.

Krátce nato dostala Gemma rány Kristovy. Její cesta byla předurčena: pro těch několik let, která jí v životě zbývala, to bude kříž. Byla přijata do jedné spřátelené rodiny a žila už více na onom světě než na tomto. Četné extáze a zjevení, jimiž byly prostoupeny její dny, byly srovnatelné s návštěvami přátel u jiných lidí. Gemma Galgani zemřela 11. dubna 1903. V roce 1933 byla blahověčena a v roce 1940 následovalo její svatořečení.

Gemma žila ve vroucné důvěrnosti s anděly, zvláště se svým andělem strážným. Ve vlastním životopisu, který sepsala na pokyn svého zpovědníka, o tom hovoří. Její anděl strážný byl jejím duchovním vůdcem – s přísností, jak se patří. Gemma píše o jedné příhodě z dětství: „Vzpomínám si velmi dobře, jak mi jednoho dne darovali zlaté hodinky s řetízkiem... Propadla jsem na chvíli ješitnosti a zavěsila si je, abych vyšla ven. Když jsem zase přišla domů, vysvlékla jsem se. V té chvíli jsem uviděla anděla – dnes vím, že to byl můj anděl strážný. Řekl mi s velkou vážností: »Připomeň si, že ozdoby, které zdobí nevěstu ukřižovaného Krále, mohou být jenom trny a kříž.« Tato slova mě vystrašila. Ten anděl mi také nahnal strach. Přemýšlela jsem o těch slovech, aniž bych jim správně rozuměla. Rozhodla jsem se: Z lásky k Ježíši, a abych se mu líbila, nebudu nosit už žádné ozdoby a nebudu už mluvit o věcech, které patří do světa ješitnosti.“

**Byla jsem tady,
abych ho pozorovala**

Častokrát Gemma viděla, že je obklopena těmito nebeskými bytostmi. Cítila velmi intenzivně dobrotu jejich přítomnosti. V jednom dopisu datovaném 14. zá-

*Anděl strážný, který hlídá spánek
dítěte na břehu
(Melchior Paul von Deschwanden)*

ří 1900 psala passionistovi P. Germainovi, svatému a chytrému knězi, který byl od roku 1900 jejím duchovním vůdcem, docela prostě o přítomnosti svého milovaného anděla: „Potom, co jste odjel domů, zůstala jsem se svými milými anděly. Neviděla jsem všechny čtyři, ale jenom dva z nich: svého anděla strážného a Vašeho anděla. Vaš anděl strážný přichází, aby mě ráno probudil, a přichází také večer, aby mi požehnal.“

Dne 3. října téhož roku, den po liturgické památce svatých andělů strážných, psala Gemma P. Germainovi: „Anděl strážný se se mnou také modlil breviář... Ale včera jsem jim všem dala volno, protože měli svátek. Můj anděl a také Váš anděl

Sv. Gemma Galgani

však chtěli zůstat.“ Dne 13. května 1901 mluvila znovu o andělu strážném: „Dnes se rovněž ukázal Váš milý anděl strážný. Jak byl krásný! Jak velmi se leskla třpytivá hvězda nad jeho hlavou! S mou tetou jsme odešly do kuchyně, abychom připravily jídlo. Byla jsem tam, abych ho pozorovala. Myslela jsem na Ježíše a děkovala Mu těmito slovy: »Ježíši, děkuji Ti. Já trpím, ale vím velmi dobře, že mě necháš vejít do ráje, že ano?« Tu jsem ucítila, jak mi někdo klade na čelo ruku a uchopil mě za hlavu. Byl to Váš anděl strážný, který mi řekl: »Moje dcero, když máš naději, že jednou budeš s Ježíšem a Marií vládnout na nebesích, proč nepřijímáš to utrpení, to vyčerpání s větší silou a odvahou?« Potom, co řekl tato slova, objal mě a zmizel, zanechal mě v největší radosti.“

Barometr duše

Jak vidíme, jsou andělé strážní, tyto nesmrtelné a dokonalé bytosti, šťastní, když s námi mohou sdílet vřelou důvěrnost. „Anděl je nejpřírodnější a nejevnější přítel, dokonce i když pácháme nepravosti, tenkrát ho naše špatné jednání zarmucuje,“ řekl P. Pio. Gemma Galgani se nechala svým andělem strážným a svým duchovním průvodcem poddajně vychovávat.

Nesmíme si své anděly strážné představovat jako majestátní a odtažité bytosti, nýbrž jako velmi milé a blízké osoby, kterým není nic skryto a které znají naše srdce až do posledních záhybů a sdílejí s námi naše radosti a smutky. A jako někoho, kdo je šťastný z našeho doprovázení, kdo je šťastný, když ve svém vnitřním životě děláme pokroky, a pokaždé trpí, když na své cestě ke svatosti uděláme krok zpátky. Jsou to naši nekonečně drazí průvodci v našem životě, v dobrých i špatných dnech! Jak velice je musíme mít rádi! Mluvit s nimi ve skrytu srdce je vzácnost stejná jako každá návštěva nějaké milé bytosti. Váš anděl strážný zrcadlí váš stav duše jako barometr. Myslete také na jeho štěstí tím, že budete dbát na stálost vašeho vnitřního života.

On je neustále tady: „Anděl strážný mě nikdy neopouští,“ napsala Gemma Galgani do svého duchovního deníku, „nikdy, ani na okamžik! Když mluvím, modlím se nebo se věnuji jiným záležitostem, je to on, kdo mě na to upozorňuje. Je to vůle

Ježíšova, abych se nemýlila.“ Dne 20. července 1902, devět měsíců před svou smrtí, napsala Gemma P. Germainovi:

„...příštího dne přišel můj anděl strážný ke mně. Pohladil mě a já jsem se nemohla zdržet, abych mu mile neřekla: »Můj anděli, jak velice tě mám ráda!« – »Proč?« ptal se mne. »Mám tě ráda, protože mě učíš pokoře a protože v mém srdci uchováváš mír. Když se někdy stane, že jsem špatná, můj milý anděl se nezlobí. Chci být vděčná nejprve Ježíšovi a pak tobě.« –

»Ano,« dodal k tomu, »budu tvým věrným průvodcem, tvým nerozlučným ochráncem. Víš, kdo mi tě svěřil do ochrany?« – »Ano,« odpověděla jsem, »můj milý Ježíš.« Pak zůstaňme oba spolu s Ježíšem.“

Anděl strážný – váš anděl strážný – doufá v to, že se podobná vroucí důvěrnost vyvine s tím, kdo je v jeho ochraně – tedy s vámi. Co se ale dá dělat, když se tato osoba ani v nejmenším nezajímá o tuto jeho blahodárnou přítomnost? Nebo ještě hůře, když dokonce popírá existenci anděla strážného? Pak je odzbrojený, nemohoucí, nešťastný. Kéž by tomu tak u vašeho anděla nikdy nebylo. Když ho ignorujete nebo pouze zanedbáváte, pak si odíráte mocnou pomoc na své cestě k dokonalosti, odmítáte drahého pomocníka pro své štěstí. Nikdy nezapomeňte, že anděl strážný je nejdrahocennějším klenotem ve vašem životě.

Zjevení Panny Marie pro Mirjanu

„Drahé děti, kdo by vám mohl lépe než já hovořit o lásce a bolesti mého Syna. Žila jsem s Ním, trpěla jsem s Ním. Žijíc pozemský život, cítila jsem bolest, neboť jsem byla matka. Můj Syn miloval i díla nebeského Otce, pravého Boha. A jak mi říkal, přišel, aby vás vykoupil. Já jsem svou bolest skrze lásku skrývala, a vy, děti moje, vy máte mnoho otázek. Nechápete bolest. Nechápete, že skrze Boží lásku máte přijímat bolest a snášet ji. Každá lidská bytost ji v menší nebo větší míře zakusí. Ale pokojem v duši a ve stavu milosti je naděje. To je můj Syn, Bůh, zrozený z Boha. Jeho slova jsou setbou věčného života. Zasetá v dobrých duších přinášejí mnoho plodů. Můj Syn nesl bolest, protože převzal vaše hříchy. Proto vy, děti moje, apoštolové mé lásky, vy, kteří trpíte, vězte, že se vaše bolesti stanou světlem a láskou. Děti moje, zatímco snášíte bolest, zatímco trpíte, vstupuje do vás nebe, a vy všem kolem sebe dáváte trochu nebe a mnoho naděje. Děkuji vám.“

2. září 2017

Ano, anděl strážný je nejcennějším pomocníkem pro vaše štěstí. A pro vaše bezpečí.

Dosvědčuje to následující příběh, který mi vyprávěla jedna stará dáma, jež vedla svatý život:

„Když jsem byla mladá, byla moje kráča, která mezitím uvadla, »žářivá«, jak lidé říkali. Ráda jsem chodila do společnosti. Jednou za měsíc jsem chodila v sobotu večer na ples. V malém lotrinském městě, kde jsem žila, jsem měla mnoho obdivovatelů. Muži se předháněli, aby mě vyzvali k tanci. Vyhýbala jsem se tangu, protože se pak někteří muži těsně, skoro bezostyšně na mě tlačili. Jeden účastník plesů se držel zvlášť tvrdošijně v mojí blízkosti.

I když to byl hezký, milý a galantní chlapec, netančila jsem s ním ráda, protože byl tělesně dotěrný a neskromný. Jedenkrát se dopustil »ztržštěnosti« a nabídl mi sklenici polosuchého šampaňského. Trval na tom, abych si vzala druhou číši a potom třetí... Hlava se mi točila. Potom mi navrhl, že mě doprovodí domů. Cestou mi řekl, že mi chce ukázat »něco velice zajímavého«. Bydlel ve svobodárně. Poháněna zvědavostí, hloupě jsem k tomu svolila. Když jsme k němu přišli, ukázal mi sbírku známek, především zvláštní známku, která, jak říkal, »má hodnotu celého jmění«.

Nikdy jsem se nezajímala o známky. Pak mu najednou zajískřilo v očích, vrhl se na mě a táhl mě k posteli. Měla jsem jen jediné útočiště: volat o pomoc. Všemi silami jsem vykřikla: »Můj anděli strážný, pomoz mi!« Okamžitě někdo silně zaklepal na dveře pokoje. Mladý muž mě pustil a běžel ke dveřím. Nikdo tam nebyl... Rychle jsem utekla a ušla této nástraze.

Nikdy jsem nepochybovala o tom, že mě toho večera zachránil můj anděl strážný. Měla jsem tenkrát osmnáct let. Nepoznala jsem do té doby ještě žádného muže. O dva roky později jsem se seznámila s mužem, který se stal mým manželem a otcem mých dětí a dopřál mi skoro padesát let šťastného života.

Jak vděčná jsem byla onomu knězi naší farnosti – byl to farář svatého života – který mě, když jsem byla ještě dítě, naučil milovat mého anděla strážného a být s ním ve stálém kontaktu!“

Kardinál Sarah: Nejste muzeálními kuriozitami, jste katolíci římského ritu

Kardinál Robert Sarah vyzval k větší otevřenosti vůči mladým stoupenčům tzv. tradicionalismu. Prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti tak učinil na kongresu pořádaném 14. září v Římě u příležitosti 10. výročí vydání apoštolského listu *Summorum Pontificum* o užívání římské liturgie předcházející reformě z roku 1970. Kardinál Sarah mluvil o popularitě, které se takzvaná předkoncilní liturgie těší mezi mladými katolíky. Podle jeho zkušeností není tato popularita projevem nostalgie a její příznivci nejsou zahořklí lidé poznamenaní církevními spory minulých desetiletí. „Jsou naopak plni radosti, protože žijí v dnešním světě s Kristem,“ řekl guinejský kardinál. Stoupence mimořádné formy římského ritu povzbudil, aby vyšli z tradicionalistického ghetta a umožnili druhým katolíkům čerpat z pokladů víry dobře formované liturgii. Kardinál Sarah je také vyzval, aby si přestali říkat tradicionalisté. „Nejste muzeálními kuriozitami, nejste tradicionalisté, jste katolíci římského ritu stejně jako já a Svatý otec,“ řekl prefekt vatikánské kongregace. Na kongresu o zmíněném apoštolském listu Benedikta XVI., pořádaném na Papežské univerzitě sv. Tomáše Akvinského (Angelicum), vystoupili také sekretář Papežské komise Ecclesia Dei, arcibiskup Guido Pozzo, a kardinál Gerhard Ludwig Müller.

Zdroj: www.radiovaticana.cz, 15. 9. 2017

Z Maria heute 10/2015 přeložil -mp-

Čeští věřící přijali sochu Panny Marie Fatimské

Čeští a moravští věřící přijali v portugalské Fatimě sochu Panny Marie, která bude v následujících týdnech putovat po České republice. Stalo se tak po mši svaté u příležitosti zářijové národní pouti k 100. výročí fatimských zjevení.

Mezinárodní mši svatou pro tisíce poutníků z celého světa slavil kardinál Mauro Piacenza z Vatikánu. Českou republiku zde zastupovalo více než 1300 věřících, z toho stovka kněží a řada biskupů v čele s kardinálem Dominikem Dukou.

Právě český primas převzal od rektora zdejšího poutního místa Carlose Cabecinhase sochu Panny Marie Fatimské, která bude putovat po českých a moravských diecézích. Jako poděkování zanechal kardinál Duka ve Fatimě kopii Pražského Jezulátka.

„Prosím, aby vám Bůh udělil všechny milosti pro váš život,“ řekl českým poutníkům P. Cabecinhas. „Ať je vaše země naplněna hlasem evangelia. Panna Maria, která představuje své Neposkvrněné Srdce jako útočiště hříšníků, ať je místem, ve kterém se všichni scházíme a zakoušíme Boží milost a jeho světlo. Ať je pro vaši zemi a pro vaši diecézi tato socha

a zvěst Panny Marie silným okamžikem a útočištěm pro vás a pro vaši církev.“

Jak uvedl pražský arcibiskup, současná pouť je již druhým děkovným národním putováním. „V prvním jsme děkovali za návrat svobody. Dnes děkujeme za to, že v této svobodě vyrostla nová generace,“ řekl. Připomněl také přítomnost sochy Panny Marie Fatimské v ČR v roce 1967, kdy ji českoameričtí poutníci předali kardinálu Františku Tomáškovvi. Jen o několik měsíců později přišlo Pražské jaro.

Putování sochy po českých a moravských diecézích skončí na poutním místě Českomoravská Fatima v Koclířově u Svitav na svátek Panny Marie Růžencové, 7. října 2017.

V homilii během poutní mše svaté komentoval kardinál Mauro Piacenza biblický příběh o svatbě v Káni Galilejské, kde Panna Maria řekla služebníkům: „Udělejte, co vám (Ježíš) řekne.“

V současné „staré a unavené Evropě“ být opravdově věřící a přijímat celé Boží zjevení podle kardinála znamená jít proti proudu. „Bděme, milovaní bratři a sestry, aby se dobré víno naší víry ne-

ztratilo. Aby dobré víno naší víry nebylo rozředěno neustálým zesvětšováním díky ústupkům, pokušením světa a dikta tuře jediného myšlení, které se šíří všemi různými prostředky a usiluje zničit Tajemství.“

Kardinál dále zdůraznil potřebu „snoubeneckého sjednocení každého věřícího s Kristem“.

Upozornil i na současný násilný útok proti rodině, který podle něj nemá z pohledu společnosti i práva v dějinách obdoby. Dábel, který je autorem „antistvoření“, se nespokojí jen s tím, aby zničil člověka a „utopil jej v kultuře smrti“; chce také zničit místo, kde „pulzuje a předává se život“, rodinu. „Jednoho dne svět poděkuje církvi, že beze strachu a bez kompromisu bránila život a rodinu a v nich celou civilizaci,“ řekl kardinál Piacenza.

„Panna Maria opakuje zde ve Fatimě církvi a celému světu: Udělejte všechno, co vám řekne, aby nikdo nebyl obelstěn a nalezen nepřipravený v okamžiku, kdy Pán přijde,“ řekl také kardinál.

Podle www.cirkev.cz

Kardinál Sarah o vztahu k LGBT

„Modlím se, aby svět konečně uslyšel hlas lidí trpících homosexuálními sklony, aby mohli objevit pokoj a radost v životě, který odpovídá evangeliu,“ napsal kardinál Robert Sarah na stránkách amerického deníku *The Wall Street Journal* (1. 9. 2017). Ve svém článku oponuje knize otce Jamese Martina SJ (*Building A Bridge: How the Catholic Church and the LGBT Community Can Enter into a Relationship of Respect, Compassion, and Sensitivity*), který požaduje, aby církev změnila svůj postoj vůči problematice označované zkratkou LGBT.

Kardinál Sarah se nepouští do detailní polemiky se zmíněným americkým jezuitou, ačkoli ho označuje za jednoho z největších odpůrců církevní věrouky, pokud jde o otázku lidské pohlavnosti. Namísto toho však vysvětluje, jak se k této problematice staví církev. Východiskem je láska k bližnímu podle Ježíšova vzoru, tedy v pravdě. „Kdo mluví jménem círk-

ve, musí být věrný neměnnému Kristovu učení, neboť lidé dosahují hlubokého a trvalého naplnění jedině v životě, který odpovídá stvořitelskému úmyslu Boha.“

Zdůrazňuje, že v církvi neexistují podvojně standardy. Všichni, kdo nežijí v manželství, nezávisle na svojí sexuální orientaci, mají zachovávat pohlavní zdrženlivost. Kardinál Sarah nepopírá, že se tento požadavek může zvláště v naší době jevit jako přehnaný. Kristus od nás však nepožaduje nic, co bychom nemohli splnit. Odporovalo by to jeho moudrosti a dobrotě. „S Boží pomocí je zdrženlivost nejen dosažitelná, ale stává se zdrojem opravdové svobody,“ píše vatikánský kardinál a vybízí k poctivé reflexi nad důsledky soudobého odmítání Božího úmyslu s pohlavní láskou. Takzvané sexuální osvobození nepřineslo, co slibovalo. Nevázanost naopak způsobuje zbytečné utrpení a nechává za sebou zlomená srdce a samotu.

Kardinál Sarah dále připomíná, že nikoli sexuální orientace, nýbrž Boží dětství zakládá naši nejhlubší identitu. Homosexuální sklony, byť odporují lidské přirozenosti, nejsou samy o sobě hříšné, pokud je člověk dobrovolně neuskutečňuje. Něco jiného jsou však pohlavní kontakty osob téhož pohlaví, které jsou těžkým hříchem a působí zranění těm, kdo se jich dopouštějí. Prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti zdůrazňuje, že lidé, kteří se hlásí k životnímu postoji označovanému LGBT, mají na tuto pravdu právo a kněží mají povinnost ji předkládat. Lidé, kteří žijí ve shodě s touto pravdou, ačkoli pocítují zmíněné sklony, mezi námi existují. Kardinál Sarah v závěru svého článku ve zmíněném americkém deníku uvádí, že několik takových lidí zná osobně. Dosvědčují moc milosti, šlechtnost i hrdinství lidského srdce a rovněž pravdivost církevní věrouky.

Zdroj: www.radiovaticana.cz, 1. 9. 2017

Blahoslavený P. Marian Skrzypczak

V červnu jste mohli ve Světle číst medailon bl. Eduarda Grzymały, kněze, který byl beatifikován papežem Janem Pavlem II. dne 13. června 1999 ve Varšavě spolu s dalšími 107 polskými mučedníky z doby II. světové války. Jedním z nich byl i bl. P. Marian Skrzypczak, jenž sice nezahynul v Dachau jako bl. Edward či většina dalších z této skupiny, přesto však v jeho smrti najdeme styčný bod se smrtí ostatních – rovněž jeho život byl násilně přerván v půli jen proto, že byl knězem Kristovým.

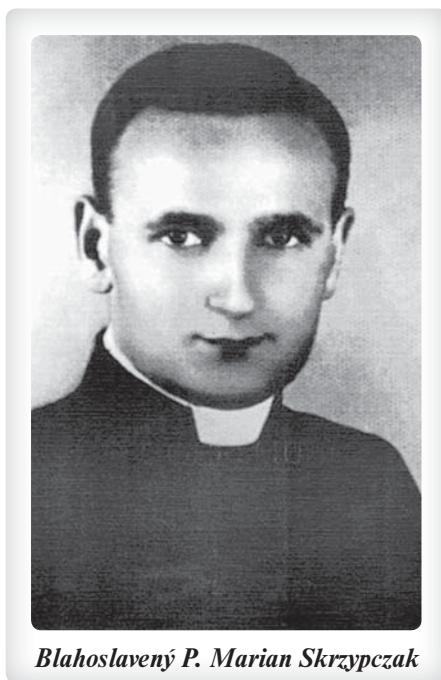
Pocházel z obce Janowiec Wielkopolski, z části dnešního Polska, jež tehdy spadala pod Německo, kde se 15. dubna 1909 narodil bohabojným rodičům. Za tuto zemi byl jeho otec, drogist, nucen bojovat po vypuknutí I. světové války, takže matka byla na výchovu dvou synů sama. Chlapci nijak pod zdánlivě slabou ženskou rukou nezvlčili, naopak dělali svým chováním i svým přístupem k věcem Božím matce radost.

Marian se už odmala jevil místnímu faráři jako vhodný kandidát ke kněžství, a jelikož jemu samému nebyla tato myšlenka cizí, vstoupil do hnězdenského semináře, kde ve spirituálních posudcích na bohoslovce můžeme u jména Marian Skrzypczak číst v kolonce věnované případnému nezpůsobitému chování strohé „nequaquam“ čili „absolutně ne“. Nebyl nijak výjimečným studentem, ba ani bohoslovcem, spolužáci ho vnímali jako obyčejného, nenápadného, skromného a zbožného kolegu. Také představení semináře vyzorovali během pěti let Marianovy formace totéž co jeho farář, že „jeho charakter není nijak v rozporu s důstojností bohoslovce či povoláním ke kněžství“. V roce 1935 proto mohl být biskupem Antonim Laubitzem v Poznani vysvěcen na kněze.

Postupně vystřídal tři farnosti. Ze své první v Rogowu, kde musel v podstatě zastupovat nemocného faráře, zamířil do Plonkówa a odtud pak do sousedních Glin Wielkich. Od začátku byl pro pastýřskou službu jaksepatří zapálený a pramálo mu vadilo, že po smrti rogowského faráře byla fara příbuznými zesnulého de facto vyklizena a on musel žít ve velmi skromných podmínkách. Pomohli mu jeho farníci, jimž se – stejně jako těm v obou příštích farnostech – odvděčoval svým otcovským přístupem a skutečným zájmem o ně. Nebyl knězem, který by se zamkl na faře a tam si

žil pro sebe. V Glinách Wielkich ostatně ani nebylo kde, poněvadž u malého kostelíka žádná fara nestála a P. Skrzypczak musel denně dojíždět za svými ovečkami z blízkého Plonkówa. Díky iniciativě svého otce, jenž dokonce organizoval sbírky v Toruni, aby měl jeho syn Marian kde složit hlavu, i díky vydatné pomoci farníků se mu podařilo faru vystavět, takže ještě před vypuknutím II. světové války už bydlel takřkajíc ve svém.

Odtud teď mohl vycházet ke svým mladým, mezi nimiž se cítil tak dobře a jejichž pastorace mu šla asi nejlépe. Organizoval rekolekce pro děvčata, mládežnická setkání, dětské křížové cesty, ale třeba i výstavy ručních prací. Zajímal se o životy svých farníků, těm chudobnějším často finančně vypomáhal, vůbec měl lidský přístup, jimž si získával téměř každého. Zejména děti ho měly rády a na uvítanou ho obklopovaly a s radostí se na něho věšely. Byl i výtečným kazatelem – na jeho kázání se sjížděli lidé z daleka. Do toho všeho ovšem vtrhla II. světová válka.

Blahoslavený P. Marian Skrzypczak

Poláci, kteří se osamoceně bránili německé invazi, neodolali obrovskému náporu a podlehli. Pro P. Mariana i jeho farníky byl německý vpád do Polska mentem, že mají opustit své příbytky a odjet někam, kde by se před postupujícími Němci ukryli. Během cesty (absolvované dílem pěšky, dílem na žebříniácích) je však Němci zastavili a poslali nazpět do Glin Wielkich, resp. do Plonkówa. Na tamní faře se totiž musel P. Marian usadit, ježto jeho novou gliniickou faru obsadili vojáci wehrmachtu.

Místní obyvatelstvo německé národnosti s příchodem svých soukmenovců začalo zapomínat na letité dobré sousedské vztahy a s náhlým uvědomováním si svého němectví se chystalo dát Polákům za vyučnou. Jeden z těch, kterým zůstal zdravý rozum, varoval P. Mariana Skrzypczaka prostřednictvím jistého polského přítele, že mu hrozí nebezpečí. Vyslechl prý rozhovor svého pronacisticky smýšlejícího syna, člena Hitlerjugend, a jeho stejně zaslíbených kamarádů, že se ho pokusí zabít.

P. Skrzypczak uvažoval o tom, že by se aspoň načas přestěhoval ke svým rodičům žijícím v Toruni, ale nakonec od tohoto rozhodnutí upustil – nemohl přece nechat své ovce bez pastýře, zvláště když viděl jejich slzy, v nichž ho na kolennou prosili, aby je neopouštěl a nenechával je bez kněze, bez svátosti, bez útěchy. Zůstal. Zůstal, aby...

Pozdě večer 5. října 1939 přitáhla k plonkowské faře, na níž se P. Marian modlil s dalšími jejími obyvateli růženec, skupina mladých fanatiků z Hitlerjugend. Zrovna se vraceli ze stranické schůze, kde se pořádně ideově posílili. Vyzvali dveře a osm z nich vtrhlo dovnitř. Jeden z těch nejzanícenějších nesmyslně osočil P. Mariana z navádění polských vojáků k tomu, aby zabili jeho příbuzné, a pokoušel se ho probodnout bajonetem. Mladý kněz sice stačil uskočit, ale nabroušený bodák jej

přesto zranil na noze. Ostatní rozvášnění mladí nacisté P. Skrzypczaka uchopili a svrhli ho z prudkých točitých schodů do přízemí. Dole ho pak, choulícího se na podlaze, surově mlátili pažbami svých pušek a hlava nehlava kopali. Poté jej, již dosti ztlučeného, za dalšího nepřetržitěho bití přinutili běžet ke kostelu, kde jej u dveří vedoucích do sakristie povalili na zem, párkrát udeřili pažbami a třikrát na něj vystřelili. Jedna střela zasáhla nohu, druhá pronikla přímo do srdce a třetí mu provrtala hlavu...

Po prvním výstřelu do nohy ještě stál P. Marian vzkřiknout: „Ježíši, smiluj se, odpusť jim!“ Tato slova slyšeli svědkové, kteří celý incident bezmocně sledovali z oken okolních chalup.

Rozběsnění mladí „náckové“ se pak vrátili na faru, odkud přivlekli ty, co na ní zůstali, k mrtvole zavražděného kněze, aby jim ukázali, co může potkat i je samotné. Nato tělo zastřeleného P. Mariana zneuctili a odtáhli je ke hřbitovu, kde je následně pohodili u polní cesty a zakryli slámou a haluzemi. (Dnes na tomto místě stojí kříž a vyrůstá z něj strom zasazený jako symbol života).

Tělo mrtvého našli farníci až nazítří ráno, dovedla je k němu krvavá stopa táhnoucí se od sakristie kostela. Když je vytahovali zpod nánosu slámy a větví, míjel je jeden místní vysoce postavený Němec na motorce a po hraném údivu, co že se to stalo, jim přikázal, aby vykopali prostě jámu a zabitého kněze do ní vhodili. To však farníci kategoricky odmítli s tím, že svého kněze pohřbí důstojně.

Po obdržení povolení od německých úřadů se konal – pod bdělým dohledem tří příslušníků gestapa – z nařízení těchto úřadů jenom skromný pohřeb, o to však důstojnější a jímavější. (Mimochodem, P. Piotr Fibak z blízké farnosti, jenž svého spolubratra v kněžské službě pohřbíval, zemřel v roce 1945 v Hnězdně vysílením, krátce poté, co z města vyhnali Němce Rusové.) Zavražděného P. Mariana Skrzypczaka farníci oblékli do kněžské kleriky, do rukou mu vtiskli kříž a breviář. Pochován byl na místním hřbitově.

V roce 2006 bylo jeho tělo exhumováno a jeho ostatky přeneseny do plonkowského kostela, kde byly uloženy do mramorového oltáře, na nějž jej sedm let předtím vynesl papež Jan Pavel II.

Apoštolská cesta do Kolumbie

- dokončení katecheze Sv. otce ze str. 2

že Kristova láska a jeho nekonečné milosrdenství jsou silnější než hřích a smrt.

Tato cesta přinesla Kristovo požehnání, církevní požehnání touze po životě a pokoji prýsticimu ze srdce tohoto národa. Mohl jsem jej spatřit v očích tisíců a tisíců dětí, mládeže a mladých lidí, kteří naplnili náměstí v Bogotě a které jsem potkával všude; onu sílu života, kterou manifestuje také příroda svojí pestrostí a biodiverzitou, Kolumbie je co do biodiverzity v pořadí druhou zemí na světě. V Bogotě jsem se setkal se všemi biskupy země a také s výkonným výborem Latinskoamerické biskupské konference. Děkuji Bohu, že jsem je mohl obejmout a poskytnout jim pastorální povzbuzení v jejich poslání sloužit církvi, která je svátostí Krista, našeho pokoje a naší naděje.

Den, který byl zvláštním způsobem věnován tématu smíření a představoval vrcholný moment celé cesty, se konal ve Villavicencio. Dopoledne to byla velká eucharistická slavnost spojená s beatifikací mučedníků: biskupa Jésuse Emilia Jaramilla Monsalveho a kněze Pedra Marii Ramíreze Ramose; odpoledne specifická liturgie smíření, symbolicky orientovaná ke Kristu z Bocayá bez paží a nohou, zmrzačenému jako jeho lid. Beatifikace dvou mučedníků plasticky připomněla, že základ pokoje spočívá také – a možná především – na krvi mnoha svědků lásky, pravdy a spravedlnosti, jakož i mučedníků ve vlastním smyslu slova zabíjených pro víru jako oba zmínění. Slyšet jejich životopis bylo dojemné až k slzám, slzám bolesti i radosti zároveň. Před jejich ostatky a tvářemi zakusil věřící svatý Boží lid mocně svoji identitu, bolestně s myšlenkou na mnoho, přemnoho obětí i radostně v Božím milosrdenství, které trvá k těm, kdo se ho bojí (srov. Lk 1,50). „Milosrdenství a věrnost se potkají, políbí se spravedlnost a věrnost“ (Ž 85,11), jak jsme slyšeli na začátku. Tento verš žalmu obsahuje proroctví toho, co se stalo minulý pátek v Kolumbii; proroctví a milost Boží byly dány tomuto raněnému li-

du, aby mohl vstát a kráčet novým životem. Tato prorocká slova plná milosti jsme viděli ztělesněná v příbězích svědků, kteří jménem mnohých vyprávěli o tom, jak ze svých ran díky Kristově milosti vyšli ze sebe a otevřeli se setkání, odpuštění a smíření.

V Medellínu byl perspektivou křesťanský život učedníků: povolání a poslání. Když se křesťané nasadí beze zbytku, aby následovali Ježíše Krista, stanou se skutečně solí, světlem a kvasem světa, a jsou vidět hojně plody. Jedním z nich je *Hogares*, síť domů, kde děti a mládež raněny životem mohou najít novou rodinu, kde jsou milovány, přijaty, chráněny a provázeny. Dalšími plody, hojnými jako vinné hrozny, jsou povolání ke kněžskému a zasvěcenému životu, kterým jsem mohl požehnat a s radostí je povzbudit na nezapomenutelném setkání se zasvěcenými osobami a jejich blízkými příbuznými.

A nakonec v Cartageně, městě svatého Petra Klavera, apoštola otroků, byla ohniskem lidská osoba a její základní práva. Svatý Petr Klaver stejně jako v nedávné době svatá Maria Bernarda Büttler věnovali život těm nejchudším a marginalizovaným a ukázali tak cestu pravé revoluce, té evangelní, nikoli ideologické, skutečně osvobozující lidi i společnost z otroctví včerejška a bohužel i dneška. V tomto smyslu znamená motto návštěvy „*Učiňme první krok*“ přiblížit se, sklonit se a dotknout těla zraněného a opuštěného bratra. A činit to s Kristem, Pánem, který se stal pro nás otrokem. Díky Němu existuje naděje, protože On je milosrdenství a pokoj.

Svěřuji znovu Kolumbii a její milovaný lid Naší Paní z Chiquinquirá, Matce, kterou jsem mohl uctít v bogotské katedrále. Kéž s Mariinou pomocí může každý Kolumbijec denně činit první krok vstříc bratru a sestře a tak společně s ostatními den po dni vytvářet pokoj v lásce, spravedlnosti a pravdě.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikan

Růženec – modlitba podle Písma svatého

Je mnoho námitek vůči růženci, jako je koncentrace na Marii, která má údajně za následek marginalizaci Ježíše. Maria, Matka Boží, nás ale vede v růžencové modlitbě, odrážející celé Ježíšovo spásné dílo, ke svému Synu Ježíši Kristu. Kardinál Meisner doporučoval ruským Němcům, kterým bylo za komunistické vlády zakázáno vlastnit Písmo svaté, modlitbu růžence jako shrnutí Písma. Růženec k tomu zahrnuje tři nejdůležitější základní modlitby a představuje nám tajemství Ježíšova života v jednotlivých větech.

Otče náš (Mt 6,7–15) nás naučil sám Ježíš a obsahuje vše, co pro své tělo a svoji duši potřebujeme. Prosimе za posvěcení Božího jména, za konečný příchod Božího království, které začalo Ježíšovým narozením a skrze něj bude dokonáno v soudný den, stejně jako za uskutečnění Boží vůle. Vездеjší chléb, který si vyprošujeme od Otce, znamená stejně tak denní chléb, jako i svaté přijímání. Prosimе Boha za odpuštění svých hříchů, které nám uděluje ve svaté zpovědi, když také svým hříšníkům odpouštíme. To je nutná podmínka: „Neodpustíte-li lidem, ani váš nebeský Otec neodpustí vaše prohřešky vám.“ (Mt 6,15) Prosbě, aby nás Bůh neuvedl do pokušení, se má rozumět tak, abychom v našich zkouškách nutných pro spásu mohli s jeho milostí obstát. Bez pokušení a zkoušek by nikdo nemohl být zachráněn, protože ve své pýše zapomínáme na Boha, když nás nechává běhat po zelených loukách. Prosbá za zachránění před zlým se vztahuje na ďábla, hříchy,

stejně jako na všechny možné zlé situace a věci. Se šesti prosbami modlitby *Otče náš* darované Ježíšem jsme v průběhu růžence dobře vybaveni a zůstáváme věrni slovu Písma svatého.

„Růžencová modlitba nás vede ke středu naší víry.“
(biskup Rudolf Voderholzer)

„Vezmi, čti, uvažuj a modli se!“
(kardinál Francis Arinze)

„Pouze modlícím se se může podařit zachránit tento svět.“
(Reinhold Schneider)

„V růženci hledíme skrze slova jako skrze okno na Ježíšův život,“
napsal Joseph Ratzinger, „a nehledíme pouze tam, ale jsme také jeho účastníci. Stane se naším účastníkem, jdeme s ním, on jde s námi.“
(Paul Badde: *Der Rosenkranz macht jedes Land zu Heiligem Land*)

Také **Zdravas, Maria** je nám předáno v Bibli. Archanděl Gabriel přistoupil s následujícími slovy k Panně Marii: „Raduj se, milostiplná; Pán je s tebou.“ (Lk 1,28) Modlíme se podobnými slovy: **Zdravas, Maria, milostiplná, Pán s tebou.**

Alžběta zvolá při Mariině příchodu, naplněna Duchem Svatým: „Požehnaná

jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého!“ (Lk 1,42) Také v modlitbě používáme místo slova „posvěcená“ starší slovo „požehnaná“, které znamená posvěcená i pochválená. Alžběta označuje pod vedením Ducha Svatého Marii jako Matku Páně. Pán je v Písmu svatém jedním z Božích jmen a Ježíš je opravdový Bůh. Církev doplnila tak právem *Zdravas, Maria* slovy: „Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší. Amen.“ Jako Matka Páně, jako Matka Boží má Maria zvláštní přímluvnou sílu u trůnu svého Syna. To se stalo zřejmým při svatbě v Káni (Jan 2,1–11) a pod křížem. Ježíš proměňuje na přímluvu své Matky vodu ve víno a svěruje ji pod křížem Jana (Jan 19,25–27) a tím všechny lidi, což v obraze ochranného pláště Mariina nalezlo krásné umělecké vyjádření.

Článek o **Vyznání víry** je rozvinut **růžencovými tajemstvími**, která tvoří centrum každého *Zdravas* a vypočítávají Ježíšova spásná znamení.

Vyznání víry začíná s Bohem, Všemohoucím (Ž 135,6), Otcem (Mt 11,27), který vše stvořil (Gn 1,1; Jan 1,3). Pro něj není nic nemožné (Lk 1,37), co je dobré a smysluplné. Protože Bůh je sama plnost, nemůže činit nic zlého. Respektuje svobodu svého stvoření, která je příčinou zlého, když se nedrží Božích zákonů.

Ježíš je věčný Syn Otce (Jan 1,14) a tím opravdový Bůh.

Radostná tajemství popisují stání se člověkem a dětství našeho Pána a Boha Ježíše Krista. Ježíš je Pannou Marii počat z Ducha Svatého (Lk 1,35), přinesen ke své příbuzné Alžbětě (Lk 1,39–45), narozen v Betlémě (Lk 2,7), Marii v Betlémě obětován (Lk 2,22–24) a znovu nalezen (Lk 2,41–50).

Tajemství světla byla doplněna k růženci papežem Janem Pavlem II. podle spásných znamení tradovaných v Písmě svatém. Nenachází se ve Vyznání víry, které se koncentruje na stání se člověkem, utrpení, smrt, pohřeb, sestup k zemřelým, vzkříšení a nanebevstoupení Ježíšovo, stejně jako na seslání Ducha, církev, svatě a opětný příchod Krista ke konečnému soudu. Tajemství světla vypravují o pokřtění Ježíše Janem v Jordánu (Mk 1,9–11),

Růženec 24 hodin

V měsíci říjnu již tradičně věnujeme pozornost Matce Boží, Královně posvátného růžence. Je to ona, která se v Lurdech v roce 1858 zjevila sv. Bernadettě s růžencem v rukou, a je to také ona, která nás při zjeveních ve Fatimě v roce 1917 vyzvala k jeho časté modlitbě. V těchto dnech, kdy si připomínáme 100. výročí zjevení ve Fatimě, chceme reagovat na tuto výzvu naší Milé Matky **čtyřadvacetihodinovou modlitbou posvátného růžence.**

Přijměte pozvání k účasti i vy, milí čtenáři, a přidejte se k nám. Svou osobní účastí můžete vstoupit do této čtyřadvacetihodinové modlitby v libovolném čase. **Růženec 24 hodin**, jak zní název této modlitební aktivity, bude probíhat **ve dnech 12. – 13. října 2017 v klášterním kostele bratří dominikánů v Olomouci.** Bližší informace a možnost registrace naleznete na www.ruzenec24.op.cz.

o zázraku, který Ježíš vykonal na svatbě v Káni (Jan 2,1-11), o jeho zvěstování království Božího (Mk 1,15), o proměnění Ježíše na vysoké hoře (Mk 9,2-8) a o ustanovení Eucharistie při poslední večeři (Mk 14,22-24).

Bolestná tajemství pojednávají o úzkostném strachu Ježíše na Olivové hoře, kde jeho pot kapal jako krev na zem (Lk 22,39-45), o jeho bičování (Mt 27,26), korunování trním (Mt 27,27-31), nesení těžkého kříže (Jan 19,17) a o ukřižování na Golgotě (Jan 19,18-30).

Slavná tajemství oslavují Ježíšovo vzkříšení (Jan 20), jeho nanebevstoupení (Lk 24,50-53; Sk 1,4-11), seslání Ducha Ježíšem od Otce na Velikonoce (Sk 2), nanebevzetí Panny Marie, jakož i její korunování za Královnu nebe.

Pro nanebevzetí Panny Marie nenalézáme žádné přímé svědectví z Pisma svatého, protože Panna Maria byla a je plná milosti (Lk 1,28) a není a nebyla jako Neposkvrněné Početí nikdy odtržena od Boží lásky: to znamená, že Maria nebyla stížena dědičným hříchem ani žádným osobním hříchem. Proto je ihned na konci svého pozemského života s tělem a duší vzata Ježíšem na nebe a tam korunována jako královna (*Lumen gentium* 59).

Kdo se modlí růženec, je zcela usazen v Duchu Svatém a Tradici církve, aniž by mu bylo poskytnuto Písmo svaté. Při bohoslužbách se Písmu svatému vzdává čest kadidlem jako Božímu slovu. Jako Boží slovo je také čteno a vykládáno. Apoštolové slyšeli Boží slovo a hlásali je. Oni sami (Matouš a Jan) nebo jejich spolupracovníci napsali Ježíšova slova a popsali jeho skutky v síle Ducha Svatého. Marek byl spolupracovníkem Petra a Lukáš Pavla. Nelze oddělovat Písmo svaté od církve ani od Tradice (=ústní předávání v hlásání a bohoslužbě). Písmo svaté nám traduje prorocká slova Mariina „Ano, od nynějška mě budou blahoslavít všechna pokolení“ (Lk 1,48), která se také uchovávala v modlitbě růžence. Skrze Pannu Marii dospíváme k jejímu Synu Ježíši, tuto cestu si vzít nenecháme.

S Božským Dítětem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

*Z Der Fels 10/2016 přeložil -jn-
(Redakčně upraveno)*

Suma o darech svatého Josefa (84)

TŘETÍ ČÁST

Kapitola XXII:

Dary vlastností nejvyšší andělské hierarchie (*Dokončení*)⁽¹⁾

Následuje řád cherubinů, jemuž Diviš⁽²⁾ připisuje především trojí: jsou totiž duchové tohoto řádu z jakéhosi jedinečného daru těmi, kdo všechno přivádějí k Bohu jako původci, kdo stále jednají ke cti božského majestátu a kdo jsou ve své přirozenosti vzory pro tuto činnost, neboť sami v sobě nahlízejí, čím je důstojné se zabývat. Tento řád může být tedy popsán jako přivádějící k Bohu, činný a vzorový. Josef tyto vlastnosti vlastnil v nejvyšší plné míře, protože svými stálými ctnostnými skutky duchovně probouzel smrtelníky a přiváděl je k Bohu. Stejně je nebeským vzorem pro ty, kdo neodmítají vzdávat Bohu nejvyšší úctu. Spočíná zde trochu, ó duše, a s bdělým srdcem rozjímej nad Josefovými činy, a tak na základě pravdy budeš muset vyznat, že on, který duchem ovládal své tělesné údy, byl vpravdě cherubínem. Vzpomeň si, jak posvátná kniha Genesis vypráví, že Bůh postavil u pozemského ráje cherubína, aby byl jeho strážcem a ochráncem.⁽³⁾ Vzpomeň si také, že rájem je předobrazována panenská Matka a že Kristus je strom života, „zasazený u vodních proudů“⁽⁴⁾. A jestliže věříme, že je to pravda, proč by se nemělo tvrdit, že Josef byl cherubín, kterého nesmrtelný Bůh postavil u nejsvětější Panny a Krista jako jejich ochránce? Ostatní ponechávám tvé úvaze, abys měl nyní se svou nejvyšší živou vírou sílu vystoupit k nejvyšším sídlům serafínů a mohl jsi ještě více obdivovat ctnosti nejbláženějšího Josefa.

Ačkoliv serafíni vlastní mnohé dary a není nic, co jsme shledali v nižších řádech, co by v nich nezářilo více vynikajícím způsobem, chceme se nyní zabývat jen jejich třemi dary. Už je totiž vhodné zastavit potoky vod, neboť naše louky jsou již dostatečně napojeny. Nejprve je to víc než horoucí žár nejhroucnější lásky, jenž je za druhé neustálý a za třetí neměnný. Serafín vždy hoří láskou k Bohu a nemůže nehořet, a proto je tato láska nazývána neustálou. Nikdy také tuto lásku neodvra-

cí od samotného Boha, a proto je označována za neměnnou. Všechn majestát serafínů i všechny jejich ctnosti a jedinečné dary se zjevují smrtelníkům v tomto plameni nejhroucnější lásky. I když se může zdát, že tato božská láska, podobající se lásce serafínů, je u Josefa skrytá, přesto vyzařuje své vlastní světlo, jež nám ji co nejzřetelněji odhaluje. On totiž skrze tento horoucí plamen lásky byl schopen odolat tyranům a překonat tisíce nástrah. O Josefově lásce k Bohu ať mlčí jazyk a ať se rozjímá z jeho mravů a života!

Byl tedy svatý Josef anděl svým životem, archanděl svou službou, kníže svým vítězstvím nad králi, moc konáním nadpřirozených skutků, síla dokonalostí, jež ho připodobňovala Bohu, panstvo svou nadřízeností nad tvory, trůn svým přijetím Boha, který se stal tělem, cherubín svým poznáním tajemství a serafín svou nejvyšší láskou k Stvořiteli.⁽⁵⁾

Konec třetí části.

(Pokračování)

*Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP*

Poznámky:

⁽¹⁾ V první části této kapitoly I. Isolani probíral, jak byl sv. Josef pozdvižen k podobnosti s vlastnostmi prvního řádu (kúru) nejvyšší andělské hierarchie, totiž řádu trůnů. Nyní pojedná o Josefově podobnosti se zbývajícími dvěma řády (kúry) této nejvyšší hierarchie, tj. s řádem cherubinů a serafínů. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Tedy opět Pseudo-Dionysius Areopagita ve svém díle *O nebeské hierarchii*. [pozn. překl.]

⁽³⁾ Srov. Gn 3,24. [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ Ž 1,3.

⁽⁵⁾ Tento poslední odstavec je jakýmsi shrnutím toho, co bylo probráno v posledních kapitolách třetí části Sumy, když se v nich pojednávalo o tom, jak sv. Josefovi nechyběly vlastnosti jednotlivých devíti andělských řádů (kúrů). I. Isolani zde začíná u nejnižšího řádu andělů a končí u nejvyššího řádu serafínů a u každého řádu zdůrazňuje jednu věc, ve které také vynikal sv. Josef. [pozn. překl.]

Protestantská reformace (5)

V roce, na který připadá 500. výročí reformace, je třeba připomenout si to, že vystoupení Martina Luthera v roce 1517 nepochybně otevřelo novou epochu v historii církve i světa (v první řadě Evropy), nebyla to však doba všeobecné tolerance a pokroku.

Pogrom na čarodějnice

Nejenom ve vztahu k Židům (tj. co se týkalo omezení jejich „ničemných“ praktik) viděl Martin Luther veliký význam státu. Tvůrce reformace, dodnes považovaný za zvěstovatele pokroku v době vymaňování svědomí z církevního vlivu – a tedy průkopník věci svobody – patřil k těm, kteří si mysleli, že jedno z nejzávažnějších ohrožení křesťanského lidu pochází od čarodějnic. O jejich existenci byl Luther, podobně jako další tvůrci protestantismu (např. Jan Kalvín), svtosvatě přesvědčen. V jednom ze svých *Tischreden* (Hovory u stolu) Luther přiznával, že se skutečností čarodějnictví měl co do činění už od dětství. Vzpomínal, že jeho matka byla „velmi trápena čarami, které na ni posílala sousedka – čarodějka“.

V roce 1526 německý reformátor věnoval čarodějnicím zvláštní kázání, ve kterém přesvědčoval, že „jest naprosto spravedlivým právo, které přikazuje usmrcovat čarodějky, poněvadž ony způsobují škody, což do té doby bylo ignorováno. Ony totiž mohou krást z domů mléko, máslo i jiné věci (...), z kterých potom ďábel činí svoje nástroje. Ony mohou začarovat děcko tak, že neustále křičí a neji i nespí. Mohou rovněž způsobovat tajemné ochorení v lidském koleně tak, že celé tělo se skroutí. Jestli vidíš takové ženy, mají ony ďábelské obličejce, pár takových jsem už viděl. Proto je třeba je zabít. (...) Čarodějnice je třeba zabít, poněvadž jsou zlodějkami, cizoložnicemi, banditkami, vražedkyněmi. (...) Ony škodí na mnoho způsobů, proto mají být zabity. Ne pouze proto, že škodí, ale rovněž proto, že navazují styky se satanem.“

Kdo má čarodějnice zabít? Podobně jako v případě manželských záležitostí či potírání „ničemných praktik“ Židů Martin Luther zde spatřoval klíčovou roli státu, čili vládců, kteří přijali „opravdové evangelium“ (čti: učení M. Luthera nebo jiných

reformátorů). Nebyl povětšinou v takovém stanovisku osamocen. Podobné názory uváděl totiž i Jan Kalvín, který v polovině 16. století ustanovil v Ženevě skutečnou teokracii v protestantském vydání.

Kalvínská Ženeva v boji proti „heretikům“

Francouzský reformátor se v ničem nerozcházel s Lutherem, když odmítl kanonické právo. Kalvín si myslel, že je to jenom „lidská tradice“ a jeho ustanovení „tyranizují“, „podrobují si“, „způsobují rozruch“, „ničící klid“ svědomí skrze nejrůznější „nástrahy a předsudky“. Všeobecně tedy církví ustanovené kanonické právo zavádělo podle Kalvína „jinou službu Bohu než On vyžaduje podle svého práva duchového, směřující tímto ku zničení svobody křesťanské“.

Avšak měla to být velice specifická „svoboda křesťanská“, která byla výsledkem Kalvínem přepracované luteránské teorie „dvou království“. Evoluce myšlení francouzského reformátora ho vedla od uznání svobody jednotlivce (30. léta

16. století) k jejímu naprostému podřízení se protestantskému společenství, které za pomoci vlastních orgánů (konzistorií v Ženevě) mělo vládnout ve státě. Jak to shrnuje současný badatel Kalvínova myšlení o státu a společenství: „Připsal [Kalvín] církvi roli právní v řízení pozemského království, a státu roli morální v řízení království nebeského. Hned uznal poslušnost vůči církevním úředníkům a práva za povinnost duchovní a občanskou, a poslušnost vůči úředníkům a právům politickým za povinnost občanskou i duchovní.“

V roce 1559 Kalvín napsal, že „nesměme ani nadměrnou přísností ničit myslí slabých, ani je naklánět naší povzbudivou řečí ke zlu. Avšak ti, kteří povýšeně a zarytě vzdorují (...), musí být zlomeni a rozdraceni.“ Anebo upálení, tak jako španělský arián Michael Servetus. Několikrát se mu zdařil útěk z inkvizičního vězení. Temnice inkvizice se tedy ukázaly být málo těsné. Zcela jiná byla pozornost Kalvínem řízené vlády Ženevy, již vedla cesta jeho útěku. Zde byl Servetus obviněn z „hrozného, šokujícího, skandálního a nakažlivého“ hereze a 27. října 1553 byl upálen na hranici. Takto Kalvín dodržel svůj příslib, který vyjádřil v jednom ze svých dopisů, že pokud se Michael Servetus „odváží přijít“ do Ženevy, „nikdy mu nedovolí vyjít jako živému“.

Než Kalvín konečně zničil „toho psa Serveta“ (jak se vyjadřoval o španělském ariánovi), dohlížel, aby se Ženeva nenakazila „papistickými bludy“. V roce 1542 se musela nějaká Joanna Petremanová zodpovídat před ženevskou konzistorií ze své účasti na katolických mších svatých za zdmi města a z modlení se *Otčenáše* „v jazyku římském“ (latinsky). Obviněná nehodlala uznat svoje „chyby“ a – jak říká zápis z procesu – „řekla, že její víra je dobrá a že neměla nikdy jinou víru než víru Ježíše Krista a že Matka Boží je ženou laskavou“.

Trest, jakého se neohrožené ženě dostalo, byl i tak mírný, protože ji vyloučili „z církve“, což de facto pro ni neznamenovalo žádnou ztrátu. V aktech ženevské konzistorie je možné často narazit na protokoly procesů vedených proti lidem za účast na „papistických mších“ mimo Ženevu nebo za modlitbu v latině – „což je věc hrozná a ohavná“. V roce 1556 sankce postihly občany, kteří se drželi dávného zvyku dělit se o svátku Tří králů o placku,

Michael Servetus, španělský arián
upálený na hranici kalvinisty

což bylo rovněž kvalifikováno jako oddávání se „papistickým praktikám“. Stejně pozorně bylo odsuzováno držení objektů „pověř“, čili katolických devocionálií. Například v roce 1559 bylo ženevským kupcům pod hrozbou přísných sankcí zakázáno prodávat růžence.

Je třeba vzít v úvahu, že podle modelu kalvínského konzistora působícího v Ženevě vznikali Kalvínovi následovníci (puritáni), kteří v 1. polovině 17. století zakládali kolonie v Severní Americe. Nejenom že za oceán přenášeli svoje přesvědčení, že s tím, že znají „pravdivé evangelium“ (tj. nezkažené papistickými omyly), tam vytvoří „nový Jeruzalém“ – „město zářící na hoře“, ale vzali s sebou také celá zavazadla předsudků a zaujatosti.

Svoboda v protestantských státech

Navzdory propagandistickým pojetím reformace, která z ní činí „svobodné hnutí“, historická fakta byla taková, že pro katolíky, kteří museli žít pod vládami protestantskými, to znamenalo jejich zařazení do postavení obyvatel druhé kategorie. „Papistické omyly“ byly překonávány dalšími „právy kárnými“ (*penal laws*), která například v protestantské Velké Británii měla po celé 18. a počátek 19. století charakter mimořádného ústavodárcovství, zaměřeného na katolické společenství na Ostrovech. Ve smyslu právního zřízení byla „práva kárná“ odstraněna v první polovině 19. století, ale společná diskriminace katolíků a k reformačním kořenům sahající antikaticismus měly v protestantských zemích o hodně delší historii a širší geografický okruh.

Ve skutečnosti ve všech britských koloniích zakládaných od 17. století anglickými puritány a potom přes další protestantské denominace neměli katolíci až do počátku 19. století právo na praktikování své víry. Nemluvě o katolickém duchovenstvu, které nemělo právo pobývat v tam založe-

Eucharistie v kalvínské církvi (mědiryt Bernarda Picarta z r. 1723)

ném „Novém Jeruzalémě“. Tyto restriky se začaly postupně zmenšovat po získání nezávislosti Spojenými státy v roce 1783.

Byla už řeč o zavazadle předsudků, které si s sebou vzali za oceán protestantští zakladatelé kolonií v Severní Americe. Do té kategorie je třeba započítat – kromě antikaticismu – rovněž mánie stíhání čarodějnic. Navzdory ustálenému mínění počátky koloniální doby na tomto kontinentu nejsou dobou sekularizace nebo oddělení státu od církve. Zcela naopak. První osadníci, čili puritáni, následovali vzor kalvínské Ženevy. V roce 1692 došlo k nejproslulejšímu čarodějnickému procesu v puritánské Nové Anglii (dnes ve státě Massachusetts), kdy pro obvinění z čarodějnictví zahynulo na popravišti 13 žen a 7 mužů. Je třeba připomenout, že španělská inkvizice, v protestantské propagandě obviňovaná z nejstrašnějších zločinů, pověřila speciální komisi, která měla zkoumat také ve Španělsku čím dál častěji se objevující obžaloby žen z čarodějnictví. Komise po prozkoumání několika desítek případů prohlásila, že šlo o záležitost žen trpících psychickým onemocněním anebo o případy čistě lidské zloby. Výsledek byl ten, že není třeba se zabývat tzv. záležitostmi čarování. Tyto závěry akceptovaly nejvyšší moci španělské inkvizice ve 20. letech 17. století.

Doba pokroku a tolerance?

V roce, na který připadá 500. výročí reformace, je třeba pamatovat na to, že vystoupení Martina Luthera v roce 1517 nepochybně otevřelo novou epochu v dějinách církve i světa (v první řadě Evropy), nebyla to však doba všeobecné tolerance a pokroku. Docela nedávno (v březnu 2017) na to upozornila prof. Ulrike Jureitová z univerzity v Hamburku. Německá vědkyně, píšící do sloupků jednoho z nejčtenějších německých deníků (*Frankfurter Allgemeine Zeitung*), připomněla, že „reformace nebyla ani trochu chvályhodným vstupem do dlouhé evropské historie svobody, která má dodnes moc formování identity. Reformace byla především plná otřesů, na mnoha místech drasticky brutální historií plnou konfliktů, která již tehdy poukazovala na ambivalence tkvící v pozdější novodobosti.“

Protestantská reformace ani tak neotevřela cestu k demokracii a lidským právům, jako spíše „začala v tehdejší Evropě nevidanou eskalaci násilí“ v podobě náboženských válek, které „patří k nejstrašlivějším válkám, jaké Evropa zažila“ (U. Jureitová).

Vynikající anglický katolický spisovatel Gilbert K. Chesterton před lety podotkl, že „jak historie ukazuje, dějinné katastrofy, společně s těmi, které nás trápí dnes, nevznikly z působení prostých, prozaických lidí, kteří věděli, že nic nevědí, ale z působení neobvyčejných teoretiků, kteří s absolutní jistotou věděli, že vědí všechno“. V oblasti oněch katastrof reformace i její tvůrci zaujímají významné místo.

Z Miłujcie się! 3/2017 přeložila -vv-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

pověděl: »Ano, pane,« ale nešel. Který z těch dvou vykonal otcovu vůli?« Odpověděli mu: „Ten první.“ Ježíš jim řekl: „Amen, pravím vám: Celníci a nevěstky vás předcházejí do Božího království.“

Přišel k vám Jan, aby vám ukázal správnou cestu, ale neuvěřili jste mu. Celníci však a nevěstky mu uvěřili. Vy jste to viděli, a přece ani potom jste se nezměnili a neuvěřili jste mu.“

Pondělí 2. 10. 2017

6:05 Léta letí k andělům (60. díl): Petr Coufal – vitrážista
6:30 Bol som mimo: Jan Eriksen **7:40** Živě s biskupem: biskup Pavel Konzbul **8:45** V pohorách po horách (28. díl): Hostýn a Skalný – Hostýnské vrchy **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Výpravy do divočiny: Zubří, divocí koně a pratuři v české krajině **10:50** Pražská Loreta **11:15** Zabetonovaný v Bohu **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Dobrý pastýř: Mons. Marcelo Palentini **13:25** Vychutnej si víru: Po brazilsku **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Noční univerzita: Prof. Pavel Kalina, CSc. – Řím – věčné město **16:00** V souvislostech (197. díl) **16:20** Danças Ocultas & Dom la Nena **17:00** Putování Modrou planetou: Tibet – Mezi nebem a zemí **17:50** Ars Vaticana **18:05** Víra do kapsy **18:25** Sedmihlášky (110. díl): Letěl sokol **18:30** Bible pro nejmenší: Šalamoun **18:40** Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce **19:00** Vatican magazine (926. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:30** Odkaz předků (3. díl): Ročov **20:00** Lednický park vypravuje [P] **20:25** S NOACHem po Izraeli **20:55** ARTBITR – Kulturní magazín (44. díl) [P] **21:05** Music4mation [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Noemova pošta: Září 2017 **23:40** Vatican magazine (926. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:15** Noční univerzita: Prof. Pavel Dostálek, CSc. – Alergeny v potravinách **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 3. 10. 2017

6:05 Přijďte večer k nám ...: Ze zámku v Letovicích **7:40** V souvislostech (197. díl) **8:00** Exit 316 (15. díl): Temnota **8:20** Causa Carnivora **8:50** O létajícím faráři **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Muzikanti, hrajte **9:50** Charita Veselí nad Moravou **10:05** Noční univerzita: Prof. Pavel Dostálek, CSc. – Alergeny v potravinách **11:15** Bible pro nejmenší: Šalamoun **11:20** Sedmihlášky (110. díl): Letěl sokol **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Vatican magazine (926. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **12:50** Dávní hrdinové: Vyzrazení **13:15** Noeland (3. díl) **13:40** Léta letí k andělům (60. díl): Petr Coufal – vitrážista **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** V pohorách po horách (28. díl): Hostýn a Skalný – Hostýnské vrchy **14:45** Volání – Etiopie **14:55** Ars Vaticana **15:05** Noemova pošta: Září 2017 **16:40** Pod lampou **18:45** Sedmihlášky (110. díl): Letěl sokol **18:50** Bible pro nejmenší: Eliáš [P] **18:55** Letohrad – muzeum řemesel **19:20** Zabetonovaný v Bohu **19:30** Zpravodajské Noeviny (896. díl): 3. 10. 2017 [P] **20:00** Buon giorno s Františkem [L] **21:05** Řeckokatolický magazín (124. díl) [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Post Scriptum **22:15** U VÁS aneb Festivalové kukátko (18. díl) **23:15** Zpravodajské Noeviny (896. díl): 3. 10. 2017 **23:40** Outdoor Films s Klárou Kolouchovou (63. díl): První Češka, která se pokusila zdolat nejtěžší horu světa, K2 **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 4. 10. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (896. díl): 3. 10. 2017 **6:25** Krajane z Gerniku **7:05** Noční univerzita: Prof. Pavel Kalina, CSc. – Řím – věčné město **8:25** Vatican magazine (926. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Ars Vaticana **9:35** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:50** Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Lednický park vypravuje **13:25** Misionář pod sopkou **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Hlubinami vesmíru s dr. Michalem Sobotkou: O Slunci, 2. díl **15:20** Exit 316 (15. díl):

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Temnota **15:40** Víra do kapsy **16:00** Zpravodajské Noeviny (896. díl): 3. 10. 2017 **16:20** Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce **16:40** ARTBITR – Kulturní magazín (44. díl) **16:55** U VÁS aneb Festivalové kukátko (18. díl) **18:00** Nowa Huta **18:30** Bible pro nejmenší: Daniel **18:40** Sedmihlášky (110. díl): Letěl sokol **18:45** Slunce ve tváři **19:20** Vychutnej si víru: Po brazilsku **20:00** Adorace [L] **21:10** Do varu s Maxem Kašparů (1. díl): Křesťan a média **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Noční univerzita: Dušan Majer – Budoucnost americké pilotované kosmonautiky [P] **23:00** Music4mation **23:20** Generální audience Svatého otce [L] **0:00** Cvrlikání (54. díl): Pavel Helan **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 5. 10. 2017

6:05 Putování Modrou planetou: Tibet – mezi nebem a zemí **6:50** Pláč uprostřed ticha **7:30** Cvrlikání (54. díl): Pavel Helan **8:40** Do varu s Maxem Kašparů (1. díl): Křesťan a média **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Vodopády milosrdenství **9:45** Zabetonovaný v Bohu **10:00** Noemova pošta: Září 2017 **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:20** Přijďte večer k nám ...: Ze zámku v Letovicích **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Muzikanti, hrajte **15:05** Útulek svatého Juana Diega **15:20** Generální audience Svatého otce **16:00** Zpravodajské Noeviny (896. díl): 3. 10. 2017 **16:25** Řeckokatolický magazín (124. díl) **16:45** V pohorách po horách (28. díl): Hostýn a Skalný – Hostýnské vrchy **17:00** Vysočina – odkaz Josefa Jambora **17:45** Ars Vaticana [P] **18:00** Dávní hrdinové: Vyzrazení **18:25** Sedmihlášky (110. díl): Letěl sokol **18:30** Bible pro nejmenší: Jonáš **18:40** Exit 316 (15. díl): Temnota **19:00** Večeře u Slováka: 27. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (896. díl): 5. 10. 2017 [P] **20:00** Jak potkávat svět (53. díl) [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny (896. díl): 5. 10. 2017 **0:30** Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce **0:50** Vatican magazine (926. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 6. 10. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (896. díl): 5. 10. 2017 **6:25** Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce **6:45** Dvanáct rwandských mučednic **7:05** Noční univerzita: Dušan Majer – Budoucnost americké pilotované kosmonautiky **8:00** Jmenuji se David Bibby **8:30** Vychutnej si víru: Po brazilsku **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** 750 let Svinova **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (44. díl) **10:10** Lednický park vypravuje **10:35** Libanonský odkaz **10:55** Více než diaspora **11:15** Sedmihlášky (110. díl): Letěl sokol **11:20** Bible pro nejmenší: Jonáš **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Ars Vaticana **13:05** Do varu s Maxem Kašparů (1. díl): Křesťan a média **13:25** Danças Ocultas & Dom la Nena **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Putování Modrou pla-

netou: Tibet – Mezi nebem a zemí **15:20** Pláč uprostřed ticha **16:00** Zpravodajské Noeviny (896. díl): 5. 10. 2017 **16:20** ARTBITR – Kulturní magazín (44. díl) **16:30** Na Větrné hůrce **16:55** Buon giorno s Františkem **18:00** Život je dar **18:25** Sedmihlášky (110. díl): Letěl sokol **18:30** Bible pro nejmenší: Kde je Ježíš? **18:40** Misie skrze svědectví – Slovensko **19:30** Tam, kde již 10 let naplňují dny životem **20:00** Kulatý stůl: Cesta víry neslyšících [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Večeře u Slováka: 27. neděle v mezidobí **22:30** Outdoor Films s Klárou Kolouchovou (63. díl): První Češka, která se pokusila zdolat nejtěžší horu světa, K2 **0:05** Víra do kapsy **0:20** V pohorách po horách (28. díl): Hostýn a Skalný – Hostýnské vrchy **0:30** Příběh o Žofii **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 7. 10. 2017

6:05 Klapka s ... (60. díl): Ladislavem a Vladislavem Františoviými **7:10** Zvěčněné šupolím **7:25** Buon giorno s Františkem **8:30** Noeland (3. díl) **8:55** Sedmihlášky (110. díl): Letěl sokol **9:00** Dávní hrdinové: Vyzrazení **9:30** Do varu s Maxem Kašparů (1. díl): Křesťan a média **9:45** Music4mation **10:05** Exit 316 (15. díl): Temnota **10:30** Mše svatá z Národního centra Českomoravské Fatimy v Koclířově [L] **12:35** Zpravodajské Noeviny (896. díl): 5. 10. 2017 **13:00** Pod lampou **15:05** Vatican magazine (926. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **15:35** Večeře u Slováka: 27. neděle v mezidobí **16:05** Jak potkávat svět (53. díl) **17:25** Muzikanti, hrajte **18:00** Vychutnej si víru: Vaříme s dětmi [P] **18:30** Bible pro nejmenší: Kde je Ježíš? **18:35** Sedmihlášky (110. díl): Letěl sokol **18:45** Na pomezí ticha a tmy **19:30** V souvislostech (198. díl) [P] **20:00** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2016, 1. díl [P] **20:45** V pohorách po horách (32. díl): Bílá hora – Podbeskydská pahorkatina **21:00** Mezi pražci (61. díl): Říjen 2017 [P] **21:50** Tasovický Mojiš: Klement Maria Hofbauer **22:45** Noční univerzita: Prof. Pavel Kalina, CSc. – Řím – věčné město **0:05** Danças Ocultas & Dom la Nena **0:40** Řeckokatolický magazín (124. díl) **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 8. 10. 2017

6:15 Řeckokatolický magazín (124. díl) **6:30** Z pohledu kardinála **7:00** Ars Vaticana **7:15** Jak potkávat svět (53. díl) **8:40** Putování Modrou planetou: Tibet – mezi nebem a zemí **9:30** Večeře u Slováka: 27. neděle v mezidobí **10:00** Mše svatá: Koclířov [L] **11:20** Lednický park vypravuje **11:45** ARTBITR – Kulturní magazín (44. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (198. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **13:25** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2016, 1. díl **14:05** Muzikanti, hrajte [P] **14:40** Noční univerzita: Dušan Majer – Budoucnost americké pilotované kosmonautiky **15:30** Plápolý ohňa **15:55** Živě s biskupem: biskup Pavel Konzbul **17:00** Exit 316 (16. díl): Úspěch [P] **17:20** Do varu s Maxem Kašparů (1. díl): Křesťan a média **17:35** Music4mation **17:55** Sedmihlášky (111. díl): Pýtala sa kočka kočky **18:00** Noeland (4. díl) **18:20** Dávní hrdinové: Opravdová víra [P] **18:45** Dopisy z rovníku **19:30** Čtvero ročních dob s televizí NOE: Léto 2017 [P] **20:00** L. van Beethoven: 9. symfonie: Podzimní festival duchovní hudby 2016 **21:20** Ars Vaticana **21:40** V souvislostech (198. díl) **22:05** Buon giorno s Františkem **23:10** Ale on není bílý **23:45** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Plavební stupeň Přelouč **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 2. 10. o 15:30 hod.: Ruženec z Lúrd

Priamy prenos modlitby posvätného ruženca.

Utorok 3. 10. o 20:25 hod.: V Kontexte (Miloš Lichner SJ: Limbus Puerorum)

V najnovšej relácii V Kontexte sa budeme venovať téme „Limbus Puerorum“ alebo „Aký osud čaká deti, ktoré zomreli pred tým, ako stihli prijať sviatosť krstu“. Budú tieto deti spasené? Budú zatratené, keďže neprijali sviatosť krstu? Alebo je pravdivá stredoveká hypotéza, ktorá umiestňuje tieto deti do akéhosi stavu „Limbus Puerorum“? V tejto relácii túto problematiku vložím do kontextu Svätého písma a teológie a histórie Cirkvi.

Streda 4. 10. o 21:30 hod.: Osobnosti (dokument)

Páter Jozef Mihok CSsR je členom Kongregácie Najsvätejšieho Vykupiteľa – redemptoristov. Pôsobí vo farnosti Radvaň v Banskej Bystrici. Patrí medzi ôsmich rehoľných kňazov na Slovensku, ktorých pápež František znovu potvrdil v službe misionára milosrdenstva. Má vyštudovanú katolícku teológiu na TF TRUNI. Je zakladateľom katolíckeho tímu Návrat domov. Podieľal sa na organizovaní a vedení medzinárodných škôl evanjelizácie, školy rozvoja tvorivosti a školy vodcovstva. Bol

koordinátorom Bratislavských misií 2010. Je jedným zo zodpovedných za kurz Objav Krista na Slovensku.

Štvrtok 5. 10. o 17:30 hod.: Doma je doma (Kveta Stražanová – Mój život s divadlom)

Kveta Stražanová – predstaviteľka moderného, psychologicko-realistického herectva, je jednou z najvýraznejších hereckých osobností mimobratislavského divadelníctva. Od roku 1959 spoluprotvorí históriu Divadla Jonáša Záborského v Prešove. Jej životné jubileum ponúka príležitosť obzrieť sa späť a tešiť sa z prežitého. Moderuje Ján Knapík.

Piatok 6. 10. o 16:55 hod.: Godzone magazín

Relácia pre generáciu, ktorej ide o Božie kráľovstvo.

Sobota 7. 10. o 16:00 hod.: Fatimská sobota

Priamy prenos z Národnej baziliky v Saštine.

Nedeľa 8. 10. o 12:00 hod.: Svätá omša z Turzovky

Priamy prenos na výročie posviacky Kostola Panny Márie Matky Cirkvi s novou mozaikou od Marka Rupnika.

 Zveme všetky na **POUŤ ZA VÍRU V NAŠICH RODINÁCH**, ktorá se uskuteční **8. ríjna 2017**. Pouť povede **od katedrály sv. Václava v Olomouci do baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce**. Cesta je dlhá asi 8 km a jde zhruba o 2 hodiny chůze. Sraz ve 12.50 hodin před katedrálou. **Blíže informace** najdete na www.rodinnyzivot.cz. Kontakt: Peter Markovič, mobil 720 110 750, tel. 587 405 293, e-mail: markovic@arcibol.cz.

ZÁZRAČNOU MEDAILKU v počtu 10 kusů **zaše zdarma** Marta Vondráková – Masarykovo náměstí č. 46, 751 03 Brodek u Přerova – tomu, kdo jí pošle obálku se známkou 20 Kč a zpáteční adresou.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
30. ZÁŘÍ – 7. ŘÍJNA 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 1. 10.		PO 2. 10.		ÚT 3. 10.		ST 4. 10.		ČT 5. 10.		PÁ 6. 10.		SO 7. 10.			
Antifona	919	1029	1543	1738	949	1061	1754	1975	980	1096	996	1113	1653	1870		
Žalm	784	883	783	881	783	881	783	881	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	1543	1739	949	1062	1551	1747	981	1096	997	1114	1653	1870		
Antifony	920	1030	1544	1739	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1554	1750		
Žalmy	921	1030	813	914	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	813	914		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	1544	1740	953	1066	1756	1977	985	1101	1001	1118	1554	1750		
Antifona k Zach. kantiku	718	810	1544	1740	953	1066	1551	1748	985	1101	1002	1119	1554	1751		
Prosby	924	1034	1545	1740	953	1066	1757	1977	985	1101	1002	1119	1655	1872		
Závěrečná modlitba	718	810	1545	1741	954	1067	1552	1748	986	1102	1553	1750	1555	1751		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	1545	1741	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	718	810	1545	1741	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
	SO 30. 9.															
Hymnus	915	1024	929	1039	1537	1732	959	1072	1552	1748	991	1108	1008	1125	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	1546	1742	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	1547	1742	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	1549	1745	962	1076	1763	1983	995	1112	1011	1129	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	717	810	718	811	1549	1745	962	1076	1553	1749	995	1112	1011	1129	719	811
Prosby	918	1028	933	1044	1549	1745	963	1076	1764	1984	995	1112	1011	1129	1028	1147
Záv. modlitba	718	810	718	810	1545	1741	963	1077	1552	1748	996	1113	1553	1750	719	812
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení
Neděle 1. 10. – 26. neděle v mezidobí

1. čt.: Ez 18,25–28

Ž 25(24),4–5.6–7.8–9

 Odp.: 6a (*Rozpomeň se, Hospodine, na své slitování.*)

2. čt.: Flp 2,1–11

Ev.: Mt 21,28–32

Pondělí 2. 10. – památka svatých andělů strážných

1. čt.: Ex 23,20–23a

Ž 91(90),1–2.3–4ab.4c–6.10–11

 Odp.: 11 (*Svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě střežili na všech tvých cestách.*)

Ev.: Mt 18,1–5.10

Úterý 3. 10. – ferie

1. čt.: Zach 8,20–23

Ž 87(86),1–3.4–5.6–7

 Odp.: srov. Zach 8,23 (*Bůh je s námi.*)

Ev.: Lk 9,51–56

Středa 4. 10. – památka sv. Františka z Assisi

1. čt.: Neh 2,1–8

Ž 137(136),1–2.3.4–5.6

 Odp.: *Vyslyš nás, Pane, a vysvobod' nás!*

Ev.: Lk 9,57–62

Čtvrtek 5. 10. – ferie

1. čt.: Neh 8,1–4a.5–6.7b–12

Ž 19(18),8.9.10.11

 Odp.: 9a (*Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci.*)

Ev.: Lk 10,1–12

Pátek 6. 10. – nezávazná památka sv. Bruna

1. čt.: Bar 1,15–22

Ž 79(78),1–2.3–5.8.9

 Odp.: 9bc (*Pro slávu svého jména vysvobod' nás, Bože!*)

Ev.: Lk 10,13–16

Sobota 7. 10. – památka Panny Marie Ružencové

1. čt.: Bar 4,5–12.27–29

Ž 69(68),33–35.36–37

 Odp.: 34a (*Hospodin slyší chudáky.*)

Ev.: Lk 10,17–24

ZIVOTNÍ MOUDROST

DĚDEČKU, MÁME TĚ RÁDI
Eduard Martin • Odpovědná redaktorka Ivana Trefná • Redakce Richard Straberger

Autor jakožto citlivý pozorovatel mezilidských vztahů přichází s příběhy, v nichž představuje důležitou roli dědečků v rodině i v širší společnosti. Vypráví o umění být dobrým dědečkem, jehož životní zkušenosti se prolínají s dětským vnímáním světa a úžasem nad ním. Příběhy nám připomínají, že vztahy dědečků a jejich vnoučat mohou být vzájemně velmi obohacující.

Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 120x162 mm, 176 stran, 199 Kč

NEMĚJ STRACH, ŘEKL ANDEĚL
Eduard Martin • Odpovědný redaktor Zdeněk Rampas

Zbavit se úzkosti? Zbavovat se strachu? Jak od nich osvobodovat duši?... Je to možné pouze pomocí psychiatrů a léků? Někdy může být duše oslovena poznáním, setkáním, příběhem... A její tíseň, neklid, obavy se rozplývají. Tato kniha vypráví, jak zaplašit strach.

Nakladatelství Baset ve spolupráci s nakladatelstvím Nová vlna • Brož., 120x162 mm, 238 stran, 159 Kč

K SOUČASNÉMU DĚNÍ VE SVĚTĚ

MOJE MILOVANÁ SÝRIE!

Řehoř III. Laham • Předmluva Charlotte d'Ornellas
 • *Z francouzštiny přeložila Veronika Matiašková • Odpovědný redaktor Pavel Mareš*

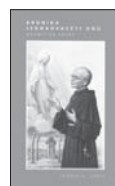
Tento rozhovor nám umožňuje nahlédnout do obav i nadějí melchitského patriarchy, který miluje svou vlast a zná její his-

torii i současnou problematiku jako málokdo. Řehoř III. Laham otevřeně hovoří o krveprolití v Sýrii a o příčinách válek na Blízkém východě, o soužití křesťanů a muslimů, o uprchlické krizi. Nabourává mnohá klišé, která se tradují v Evropě. Ví ze zkušenosti, jak náročné je soužití křesťanů a muslimů, ale neztrácí naději. Jasný názor má i na uprchlickou krizi. Nelíbí se mu, že tolik mladých Sýřanů odchází do Evropy, chápe ty, kteří se přílivu migrantů obávají, neodsuzuje však ty, co odešli. Svou zkušenost neustále poměřuje evangeliem, vytrvale se zasazuje o smíření.

Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 117x180 mm, 80 stran, 149 Kč

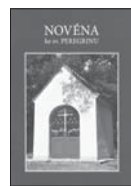
ÚCTA A MODLITBY KE SVATÝM

KRONIKA JEDNADVACETI DNŮ
Sergio C. Lorit • Odpovědný redaktor Martin J. Brauner

Knihka shrnuje na malém prostoru životní poslání sv. Maxmiliána M. Kolbeho (1894–1941), který byl usmrčen v koncentračním táboře v Osvětimi.

Jiří Brauner – Kartuziánské nakladatelství Brno
 Brož., 130x210 mm, 108 stran, 119 Kč

NOVÉNA KE SV. PEREGRINU
Úvod a překlad Leona Steingartová

Svatý Peregrin Laziosi (1265–1345) je patronem rodiček a šestinedělek, bývá vzýván proti rakovině, revmatismu, dně, moru a při bolestech nohou. Tato knížka obsahuje kromě krátké novény také litanie ke svatému Peregrinu a děkvnou modlitbu. Vyšlo s církevním schválením.

Jiří Brauner – Kartuziánské vydavatelství Brno
 Brož., A6, 24 stran, 20 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolku. Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevni schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; www.maticecm.cz; inzerc: knihy@maticecm.cz). Registracni znacka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podavanie novinyovych zasielok povolenie SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dna 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevni autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku cirkve. Nevyžadame nezveřejněné příspěvky nevracime.